

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	654 - 06 - 1170	
Дата	04 / 07	2016 г.

05
14

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ДО

МИНИСТЪРА НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

Г-ЖА МЕГЛЕНА КУНЕВА

В Ъ П Р О С

от Велизар Пенков Енчев

народен представител, нечленуващ в парламентарна група

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 91 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям въпрос

ОТНОСНО: Конкурса за лектор по българистика във Виенския университет

Госпожо министър,

Министерството на образованието и науката обяви конкурс за лектори по български език, литература и култура за академичната 2016/2017 година в чуждестранни университети, сред които е и Виенският университет.

До конкурса за лектор по български език, литература и култура във Виенския университет, редом с другите кандидати, е допуснат преподавател от Пловдивския университет, който не е доцент, а главен асистент. Странното е, че на второ място в класирането се намира доцент, който би трябвало да е на първо.

По силата на научните обстоятелства, които би трябвало да са определящи в подобен конкурс, кандидатурата на главния асистент би трябвало да отпадне още при разглеждането на документите, тъй като тя не отговаря на първото и най-важно условие, при това поставено от Виенския университет -

кандидатът да е хабилитирано лице, за да може да води или да помага на докторанти.

Тук бих искал да подчертая, че едва ли в света има университет, в който нехабилитирани лица ръководят докторанти. Всъщност това не е прието и у нас.

Във Виенския университет, който е сърцето на славистиката от момента на нейното зараждане, все още има лекторат по българистика, докато в много други университети той е закрит и на негово място бързо и безпроблемно се настанява македонистиката. Българската държава, в лицето на МОН, е тази, която би трябвало да подкрепя лекторатите ни в чужбина, защото много често точно този вид научно и културно посредничество има най-бърз и директен ефект. Пренебрегвайки изискванията на приемащата страна и провеждайки конкурсите „по български“ за „свой“ човек, ние доброволно абдикираме от трудно завоюваните позиции в европейските университети и сами се дискредитираме пред тях.

В този смисъл българската страна би следвало стриктно да спазва условията, поставени от Виена. В конкретния случай това не е направено.

Какво ще предприемете като министър, за да се възстанови регламентът и конкурсът да излъчи кандидат, напълно отговарящ на изискванията на Виенския университет?

Предлагам да отговорите на поставения въпрос в пленарната зала на Народното събрание.

ВЕЛИЗАР ЕНЧЕВ .

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ

